

शमिः

शमीधा

शम्बर

सर्वकर्मनिवृत्तिः । यथा, गीतायाम् । ६ । ३ ।
“योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥”
“शमः उपरमः सर्वकर्मण्यो निवृत्तिः ।” इति
शङ्करभाष्यम् ॥ शान्तरस्य स्वाभिभावः । यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । २३८ ।

“शान्तः शमः स्वाभिभाव उत्तमः प्रकृति-
र्भूतः ॥”

निवृत्तिः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । २ । ५६ ।
“अभवन्निर्गलं व्योम देवौजस्यैः सह क्रमात् ।
साकं भूपालशोकेन दुर्भिक्षश्च शमं ययौ ॥”

शमकः त्रि, (शामयतीति । शम + णिच् + क्त्वं ।
“नीदात्तोपदेशेति ।” ७ । ३ । ३४ । “नि न
दीर्घः ।) शान्तिकारकः । अन्तश्शमधातो-
र्णकप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ॥

शमयः पुं, (शम + “इशमिदमिभ्यश्च ।” इति
चयः । इत्युज्ज्वलदत्तः । ३ । ११४ ।) शान्तिः ।
इत्यमरः ॥ मन्त्री । इति मेदिनी ॥

शमनं, स्त्री, (शम + क्त्वं ।) यन्नाशयश्चमनम् ।
इत्यमरः ॥ शान्तिः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
पाणिनी । ५ । १ । ३८ । “वातस्य शमनं
कोपनं वा ।” इति काशिका ॥) चर्वणम् ।
इति धरणिः ॥ हिंसा । इति हेमचन्द्रः ॥
(प्रतिषेधारः । यथा, मार्कण्डेये । ७८ ।
१३ ।

“निमिषकोटादिमयः कालरूपः चयात्मकः ।
प्रसीद स्त्री चया रूपं स्वतेजःशमनं कुर्व ॥”
निवारकः । यथा, तत्रैव देवीमाहात्म्ये ।
“दुर्बुद्धश्च शमनं तव देवि । शीलम् ॥”

शमनः, पुं, (शमयति पापिनां कर्म चाकोचय-
तीति । कर्त्तरि लृट् ।) यमः । इत्यमरः ॥ ऋग-
भेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ कलायः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

शमनस्वसा, [ऋ] स्त्री, (शमनस्य यमस्य
स्वसा ।) यमुना । इत्यमरः ॥

शमनी, स्त्री, (शमयति नृणां व्यापारान् । शम +
क्त्वं । स्त्रियां ङीप् ।) रात्रिः । इति शमनी-
पदशब्ददर्शनात् ॥ (शाम्यते अनेन इत्यर्थे
करणे लुटि शान्तिकारके, त्रि । यथा, भाग-
वते । ३ । २४ । ३८ ।

“मात्रे चाध्यात्मिकीं विद्यां शमनीं सर्वकर्म-
णाम् ॥”

शमनीपदः, पुं, (शमयन्ती सीदन्तीति । सद् +
अच् ।) निशाचरः । राक्षसः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

शमलं, स्त्री, (शम + “शकशब्दोर्निवृत्तिः ।” उणा-
१ । १११ । इति कालः ।) विष्टा । इत्यमरः ॥
पापम् । इति संचितसारोणादिहृतिः ॥ (यथा,
भागवते । २ । ७ । ३ ।

“क्षये यथाशमलं गुणसङ्गप्रकम् ॥”)

शमान्तकः, पुं, (शमस्य शान्तेरन्तकः ।) काम-
देवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शमिः, स्त्री, शिम्बा । इति हेमचन्द्रः ॥

शमितः, त्रि, (शम + क्तः ।) शान्तः । इत्यमरः ॥

शमिरः, पुं, शमीवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥

शमिरोहः, पुं, शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शमी स्त्री, वृक्षविशेषः । शंङ्ग इति भाषा ।
(यथा, शकुन्तले । ३ ।

“अवेहि तनयां ब्रह्मवर्जिगर्भा शमीमिव ॥”)

तत्पर्यायः । शकुफला २ शिवा ३ । इत्यमरः ॥

शकुफली ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ शान्ता ५

तुङ्गा ६ कश्चरिपुफला ७ केशमन्त्री ८ ईशानी

९ लक्ष्मीः १० तपनतनया ११ इष्टा १२ शम-

करी १३ हविर्गन्धा १४ । मेधा १५ दुरितदमनी

१६ शकुफलिका १७ समुद्रा १८ मङ्गला १९

सुरभिः २० पापशमनी २१ भद्रा २२ शङ्करी

२३ केशवल्ली २४ शिवाफला २५ सुपचा २६

सुन्दरा २७ । चस्य गुणाः । रुचत्वम् । कवा-

यत्वम् । रक्तपित्तातिसारनाशित्वम् । तत्फल-

गुणाः । गुह्यत्वम् । स्वादुत्वम् । रुचत्वम् ।

उष्णत्वम् । केशनाशित्वम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥ अपि च ।

“शमी शकुफला तुङ्गा केशवल्ली शिवाफला ।

मङ्गला च तथा लक्ष्माः शमीरः स्वल्पिका

भृता ॥

शमी तिक्ता कटु शीता कषाया रेचनी लघुः ।

कम्पकासश्रमश्लासकुहाशः क्षमिजित् स्मृता”

इति भावप्रकाशः ॥ ॥ ॥

शिम्बा । हिमङ्गा इति भाषा । इत्यमरः ॥

वागुजिः । इति मेदिनी ॥ (कर्म) । यथा, ऋग्-

वेदे । ६ । २ । २ ।

“ईजे यज्ञेभिः शमि शमीभिः ।”

“शमीभिः कर्मभिः कृच्छ्रचान्द्रायणादिभिः ॥”

इति तद्वाच्ये सायणः ॥)

शमी, [नृ] च, शान्तः । शमी विद्यतेऽस्य इत्यर्थे

इत्युज्ज्वलदत्तः ॥

शमीकः, पुं, मुनिविशेषः । यथा,—

“जलाशयमचक्षाणः प्रविशेय तमाश्रमम् ।

ददर्श मुनिमासीनं शान्तं मौलितलोचनम् ॥”

इति श्रीभागवते । १ । १८ ॥

अस्यार्थः । अचक्षाणः अपश्यन् । तं प्रसिद्ध-

माश्रमं तस्मिन् मुनिं शमीकम् । इति श्रीधर-

स्वामी ॥

शमीगर्भः, पुं, (शम्या गर्भः ।) ब्राह्मणः । अग्निः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

शमीधान्यं, स्त्री, (शमी यज्ञादिकर्म तदर्थं धान्यम्)

माषादिः । इत्यमरः ॥ तत्पर्यायायुग्माः ।

“शमीजाः शिखिजाः शिम्बातराः सृष्ट्या च

वैदज्ञाः ।

वैदला मधुरा रुचाः कषायाः कटुपाकिनः ॥

वातलाः कफपित्तज्ञा बहसूचमला हिमाः ।

ऋते सुहृमसूराभ्यामन्ये त्वाभ्यानकारकाः ॥”

सुहृमसूरयोराभ्यानकारित्वमन्येहोपायेचया ।

न तु सर्वथा । एतयोरपि किञ्चिदाभ्यान-

कारित्वदर्शनात् । इति भावप्रकाशः ॥ ॥ ॥

अपि च ।

“शुकधान्यं शमीधान्यं समातीतं प्रशस्यते ।

परतो वातकृद्घ्नं प्रायेणातिनवं गुरु ॥

यवगोधूममाषाष तिलावातिनवा हिताः ।

पुराणा विरसा रुचा न तथायकरा मताः ॥”

इति राजवल्लभः ॥

शमीपत्रा, स्त्री, (शम्याः पत्राण्येव पत्राणि

यस्याः ।) लम्बालुहः । इति जटाधरः ॥

शमीरः, पुं, (इत्या शमी । “कुटीशमीशुक्लाभ्यो

रः ।” ५ । ३ । ८८ । इति रः ।) चस्या शमी ।

इत्यमरः ॥

शम्या, स्त्री, विद्युत् । इत्यमरः ॥

शम्याकः, पुं, आरग्वधः । इत्यमरः ॥ विपाकः ।

यावकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (उत्तिनापुरवासी

कश्चिद्ब्राह्मणः । यथा, महाभारते । १२ ।

१७६ । २३ ।

“इत्येतद्वास्तिनपुरे ब्राह्मणेनोपवर्णितम् ।

सम्याकेन पुरा मन्त्रं तस्मात्प्रागः परो मतः ॥”

शम्यातः, पुं, आरग्वधः । इति शब्दरत्नावली ॥

शम्ब, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ०-पर०

सक०-सेट् ।) शम्बति । इति दुर्गादासः ॥

शम्बः, पुं, (शम् + “शमेर्वन् ।” उणा० ४ । ८४ ।

इति वन् ।) यन्त्रा, शमस्त्वस्येति । श् + “कांशंभ्यां

वभयुस्तिर्तुतयसः” ५ । ६ । १३८ । इति वः ।)

वज्रम् । (यथा, ऋग्वेदे । १० । ४२ । ७ ।

“उधो यः शम्बः पुरुङ्गत तेन ।”

“शम्ब इति वज्रनाम ।” इति तद्वाच्ये सायणः ॥

सुपलाग्रखलोद्भमण्डलकम् । इति मेदिनी ॥

शौङ्काची । इति हेमचन्द्रः ॥ अतुलोमकर्म-

णम् । इति शब्दाकृतशब्दटीकायां भरतः ॥

दरिद्रः । इति संचितसारोणादिहृतिः ॥ भाग्व-

वति, त्रि । इति रामायणम् ॥

शम्बर, स्त्री, सलिलम् । व्रतम् । वित्तम् । इति

नानार्थरत्नमाला ॥ चित्रम् । औषधव्रतविशेषः ।

इति विश्वहेमचन्द्रौ ॥ (मेघः । यथा, ऋग्वेदे ।

२ । २४ । २ । “अदहं मेनुना शम्बराणि ॥”

“शम्बराणि मेघनामेतत् मेघान् व्यदहः वर्ष-

णार्थं विदारितवान् ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥)

शम्बरः, पुं, सृगविशेषः । दैत्यविशेषः । इति

मेदिनी ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ५१ । ६ ।

“अरन्ध्रयो तिथिध्वाय शम्बरम् ।”

“शम्बरं एतन्नामानमसुरम् ।” इति तद्वाच्ये

सायणः ॥ यथा च महाभारते । १ । ६१ । २२ ।

“शम्बरो नमुचिर्बैव पुलोमा चेति विवृतः ।

असिलोमा च केशी च दुर्जयस्यैव दानवः ॥”)

सत्सृगविशेषः । शैवविशेषः । जिनभेदः । इति

विश्वः ॥ युद्धम् । श्रेष्ठः । इति धरणिः ॥

चित्रकटुघ्नः । शोधः । अर्जुनवृक्षः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ शम्बरासुरस्य वधोपाध्यानं

श्रीभागवते १० स्कन्धे ५५ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥

शम्बरकन्दः, पुं, (शम्बरनामकः कन्दः । वाराहो-

कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥